

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 4 november 2003 zoals bedoeld in artikel 43 van de
Gerechtsdeurwaarderswet inzake het verzet in de zaak met nummer 172.2003 ingesteld door:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

1. Verloop van de procedure

Bij beschikking van 27 mei 2003 heeft de voorzitter van de kamer voor gerechtsdeurwaarders beslist op de door klager tegen beklaagde, hierna de gerechtsdeurwaarder, ingediende klacht. Bij aangetekende brief van 28 mei 2003 is klager een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden.

Bij brief van 10 juni 2003 is klager tegen de beslissing van de voorzitter in verzet gekomen. Het verzet is behandeld ter openbare terechtzitting van 23 september 2003, alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 4 november 2003.

2. De gronden van het verzet

Klager heeft in zijn verzetschrift verwezen naar de gronden van de inleidende klachtbrief en heeft deze in de kern nog eens herhaald.

3. De ontvankelijkheid van het verzet

Klager heeft het verzet tegen voormelde beslissing van de voorzitter ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in zijn verzet kan worden ontvangen.

4. De beoordeling van het verzet

4.1 De voorzitter heeft in zijn beslissing onder meer overwogen dat het wenselijk ware geweest als de door klager verrichte betaling tijdig, doch in ieder geval ter zitting aan de kantonrechter was gemeld, zodat dit bedrag in mindering had kunnen worden gebracht op de vordering. Daarnaast heeft de voorzitter overwogen dat er vanuit wordt gegaan dat bij de renteberekening wel met de betaling rekening is gehouden. Het niet-melden van de betaling, waaruit geen financiële consequenties voor betrokkene zijn voortgevloeid, wordt beschouwd als een slordigheid van de gerechtsdeurwaarder waarvoor hij zich onder de gegeven omstandigheden niet in tuchtrechtelijke zin hoeft te verantwoorden.

4.2 Ter terechtzitting is gebleken dat uit deze omissie wel financiële consequenties voor betrokkene zijn voortgevloeid zodat reeds om die reden de beslissing van de voorzitter niet in stand kan blijven en dient te worden vernietigd.

5. De beoordeling van de klacht

5.1 In zijn inleidende klacht klaagt klager over het feit dat er een dagvaarding werd uitgebracht zonder dat er aanmaningen van een incassobureau of van een gerechtsdeurwaarder aan vooraf zijn gegaan. Vervolgens heeft hij de hoofdsom overgemaakt aan het bedrijf waaraan zijn zoon geld verschuldigd was. Ondanks deze betaling is de zitting bij het kantongerecht doorgedaan alsof er nog een schuld openstond waarop niets was betaald. Klager beklagt zich tevens over de hoogte van de in rekening gebrachte kosten.

5.2 Uit de stukken is gebleken dat de gerechtsdeurwaarder eerst bij de zaak betrokken is geraakt op het moment dat het incassobureau de Nederlanden B.V. hem had verzocht een dagvaarding aan de zoon van klager te betekenen. Hieruit volgt dat voor zover de klacht zich richt tegen het feit dat het incassobureau geen aanmaningen heeft verzonden, de klacht geen doel kan treffen nu dit niet aan de gerechtsdeurwaarder kan worden verweten. Dat de gerechtsdeurwaarder klager niet nogmaals tot betaling heeft gesommeerd kan evenmin tot gegrondverklaring van de klacht leiden. De gerechtsdeurwaarder had immers alleen het verzoek gekregen een dagvaarding te betekenen.

5.3 Dit is anders ten aanzien van de klacht met betrekking tot het feit dat de zitting bij het kantongerecht is doorgedaan alsof er nog een schuld openstond waarop niets was betaald. Uit de stukken is de Kamer gebleken dat de zoon van klager op 18 februari 2002 is gedagvaard tegen de zitting van 15 maart 2002. Op 7 maart 2002 heeft klager voor zijn zoon de hoofdsom voldaan. Bij brief van 8 maart 2002 heeft de gerechtsdeurwaarder klager geschreven dat van cliënte was vernomen dat een bedrag in mindering was voldaan en indien klager wenste te voorkomen dat de zitting doorgang vond het restantverschuldigde uiterlijk op 14 maart 2003 in het bezit van de gerechtsdeurwaarder moest zijn. Klager heeft hieraan niet

voldaan aangezien hij met vakantie was. Dit laat echter onverlet dat de gerechtsdeurwaarder de vordering voor uitroepen van de zaak ter terechtzitting had moeten verminderen hetgeen van invloed zou zijn geweest op de hoogte van het vastrecht (dat verschuldigd is na eerste uitroep ter terechtzitting en berekend wordt over het op dat moment gevorderde bedrag) en de rente over de verschuldigde hoofdsom. Op dit onderdeel is de klacht derhalve gegrond.

5.4. Resteert de klacht ten aanzien van vervolgens in rekening gebrachte kosten. De zitting bij de kantonrechter is doorgedaan, omdat de betaling van het restant verschuldigde, waarover klager op 8 maart 2002 door de gerechtsdeurwaarder was aangeschreven, achterwege bleef. Vervolgens konden partijen het niet eens worden over de hoogte van een eventuele betalingsregeling, waarna het vonnis uiteindelijk bij exploit van 5 augustus 2002 is betekend, met alle kosten van dien. Nu er, ondanks de door klager verrichte betaling, nog sprake was van een restant schuld, en klager heeft verzuimd dit resterende bedrag tijdig te voldoen, heeft de gerechtsdeurwaarder terecht mogen besluiten om de zaak te laten dienen bij de kantonrechter. Dat klager met vakantie was en daarom niet op de brief van 8 maart 2002 kon reageren, kan niet aan de gerechtsdeurwaarder worden verweten. Nu partijen het niet eens werden over een afbetalingsregeling, was ook de betekening van het vonnis terecht. Niet is gebleken dat de kosten van betekening niet in overeenstemming met de gebruikelijke tarieven waren.

6. De gerechtsdeurwaarder heeft ter zitting toegezegd het teveel betaalde vastrecht en de eventueel teveel berekende rente aan klager terug te betalen. Onder deze omstandigheden is er geen aanleiding voor het opleggen van een maatregel. Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet gegrond;
- vernietigt de beslissing van de voorzitter van 27 mei 2003;
- en opnieuw beslissend: verklaart de klacht gegrond voor zover deze betrekking heeft op het niet verminderen van de hoofdsom;
- verklaart de overige klachten ongegrond;
- laat het opleggen van een maatregel achterwege.
-

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. R.G. Kemmers en J. Smit, (plaatsvervangende) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 4 november 2003 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Coll.:

w.g. F.C.H. Krieger

w.g. J.S.W. Holtrop

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.